

Editorial

Drugi numer Farmakoterapii w Psychiatrii i Neurologii z roku 2010 ukazuje się po wielkim wydarzeniu dla polskiej psychiatrii, czyli 43. Zjeździe Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, który odbył się w dniach 23-26 czerwca w Poznaniu. 43. Zjazd PTP znajduje swoje godne odzwierciedlenie w niniejszym numerze w postaci trzech sprawozdań z sesji naukowych, organizowanych przez Sekcję Psychofarmakologii Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, a odbywających się na Zjeździe.

Agnieszka Remlinger z Kliniki Psychiatrii Dorosłych UM w Poznaniu, sekretarz Sekcji Psychofarmakologii PTP, prezentuje w niniejszym numerze sprawozdanie z sesji edukacyjnej European College of Neuropsychopharmacology (ECNP), organizowanej we współpracy z Sekcją Psychofarmakologii PTP. Sesja nosiła tytuł "Atypical antipsychotic drugs: pharmacological properties and the use in schizophrenia and mood disorders". Wykładowcami sesji byli wybitni badacze, tacy jak Adrian Neuman-Tancredi z Francji, Rene Kahn z Holandii oraz. Jose Goicolea z Hiszpanii, a przewodniczyli jej przewodniczący Sekcji – Janusz Rybakowski i wiceprzewodniczący – Jan Jaracz. W ostatnich latach trudno o coś bardziej aktualnego niż temat atypowych leków przeciwpsychotycznych, widziany z perspektywy farmakologa oraz klinicystów specjalizujących się w leczeniu schizofrenii i choroby afektywnej dwubiegunowej i nic dziwnego, że sesja ta wzbudziła znaczne zainteresowanie.

Tomasz Pawełczyk z Kliniki Zaburzeń Afektywnych i Psychotycznych UM w Łodzi przedstawia sprawozdanie z sesji pt. Rola nienasyconych kwasów tłuszczowych omega-3 w etiopatogenezie i leczeniu zaburzeń psychicznych. W sesji wygłoszono 6 referatów pochodzących z ośrodków z Łodzi, Poznania i Warszawy obejmujących szeroki zakres zagadnień, dotyczących roli nienasyconych kwasów tłuszczowych w ośrodkowym układzie nerwowym, hipotezy błonowej schizofrenii, wpływu leków przeciwpsychotycznych na peroksydację lipidów, kwasów omega-3 w leczeniu zaburzeń afektywnych, w leczeniu schizofrenii oraz leczeniu i etiopatogenezie ADHD i autyzmu.

Aleksandra Suwalska dokonała sprawozdania z sesji pt. Lit w leczeniu i profilaktyce chorób afektywnych, w której wszyscy prezytenci pochodzili z Kliniki Psychiatrii Dorosłych UM w Poznaniu. Mimo braku promocji przez firmy farmaceutyczne, lit pozostaje nadal niezwykle istotnym lekiem w chorobach afektywnych, a jego stosowanie wydaje się nawet przeżywać w ostatnich latach pewien renesans. Na sesji przedstawiono przesłanki do stosowania litu jako leku pierwszego wyboru dla profilaktyki choroby afektywnej, potencjalizację leków przeciwdepresyjnych w depresji lekoopornej za pomocą środków normotymicznych, biologiczne mechanizmy działania litu oraz badania farmakogenetyczne litu i program ConLiGen.

Oprócz sprawozdań z sesji zjazdowych w niniejszym numerze zamieszczona jest jedna praca eksperymentalna i dwie pogładowe. W pracy eksperymentalnej po raz pierwszy badano taki wykładnik stresu oksydacyjnego jak produkty zaawansowanego utleniania białek (*advanced oxidation protein products* – AOPP) u chorych na depresję i oceniano wpływ leczenia przeciwdepresyjnego na AOPP. Badanie wykonano przy współpracy Kliniki Psychiatrii Dorosłych oraz Kliniki Kardiologii i Intensywnej Terapii UM w Poznaniu, a pierwszym autorem pracy jest Agnieszka Heymann-Schlachcińska, pracująca obecnie w szpitalu psychiatrycznym w Aalborgu (Dania). Uzyskane wyniki potwierdzają niektóre dotychczasowe obserwacje wskazujące na zmniejszanie się niektórych wykładników stresu oksydacyjnego pod wpływem leczenia przeciwdepresyjnego.

Obie prace pogładowe pochodzą z Uniwersytetu Medycznego w Łodzi. Pierwsza z nich, opracowana przez zespół z Zakładu Farmakodynamiki UM kierowany przez prof. Jolantę Zawilską, podejmuje niezwykle gorący

temat farmakologii tzw. „dopalaczy”. Omówiono w niej zagadnienia farmakokinetyczne i własności farmakologiczne salwinoryny A, związku halucynogennego otrzymywanego z liści szalwii wieszczej (*Salvia divinorum*), często używanego w preparatach „dopalaczy”.

W pracy z Kliniki Psychiatrii Dorosłych i Kliniki Neurochirurgii i Chirurgii Nerwów Obwodowych podano aktualne informacje dotyczące terapeutycznego zastosowania cerebrolizyny w psychiatrii i neurologii. Cerebrolizyna jest koncentratem białek i aminokwasów pochodzenia zwierzęcego wykazującym działanie neuroprotekcyjne. Przedstawiono zachęcające wyniki stosowania cerebrolizyny w zaburzeniach neurologicznych i psychiatrycznych, takich, jak choroba Alzheimera, otępienie naczyniowe, udar niedokrwieny mózgu, urazowe uszkodzenie mózgu, postępujące porażenie nadjądrowe, zespół Aspergera i autyzm dziecięcy.

Życzę przyjemnej lektury kolejnego numeru naszego pisma i jak zwykle zachęcam polskich psychiatrów, neurologów i farmakologów do nadsyłania artykułów eksperymentalnych, poglądowych i kazuistycznych dotyczących terapii farmakologicznej w psychiatrii i neurologii.

Prof. dr hab. med. Janusz Rybakowski